

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2018/2060**z dnia 20 grudnia 2018 r.****zmieniająca decyzję 2009/791/WE upoważniającą Niemcy do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE regulują prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) nałożonego na dostarczane mu towary i świadczone na jego rzecz usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Niemcy upoważniono do wprowadzenia środka stanowiącego odstępstwo, mającego na celu wyłączenie z prawa do odliczenia VAT nałożonego na towary i usługi wykorzystywane w ponad 90 % do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub ogólnie do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa lub do działalności niebędącej działalnością gospodarczą.
- (2) Początkowo decyzją Rady 2000/186/WE ⁽²⁾ upoważniono Niemcy do wprowadzenia i stosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od art. 6 i 17 dyrektywy Rady 77/388/EWG ⁽³⁾ do dnia 31 grudnia 2002 r. Decyzją Rady 2003/354/WE ⁽⁴⁾ upoważniono Niemcy do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 17 dyrektywy 77/388/EWG do dnia 30 czerwca 2004 r. Decyzją Rady 2004/817/WE ⁽⁵⁾ przedłużono to upoważnienie do dnia 31 grudnia 2009 r.
- (3) Decyzją Rady 2009/791/WE ⁽⁶⁾ upoważniono Niemcy do dalszego stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE do dnia 31 grudnia 2012 r. Decyzją wykonawczą Rady 2012/705/UE ⁽⁷⁾ upoważniono Niemcy do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a do dnia 31 grudnia 2015 r., a decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/2428 ⁽⁸⁾ do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (4) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 10 września 2018 r., Niemcy wystąpiły z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w celu całkowitego wyłączenia z prawa do odliczenia VAT nałożonego na towary i usługi, które są wykorzystywane przez podatnika w ponad 90 % do jego użytku prywatnego lub do celów innych niż prowadzenie przedsiębiorstwa, w tym do działalności niebędącej działalnością gospodarczą. Do wniosku dołączono sprawozdanie dotyczące stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo, obejmujące przegląd stosowanego wskaźnika proporcji w odniesieniu do prawa do odliczenia VAT zgodnie z art. 2 decyzji 2009/791/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2000/186/WE z dnia 28 lutego 2000 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do zastosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 6 i 17 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 59 z 4.3.2000, s. 12).

⁽³⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2003/354/WE z dnia 13 maja 2003 r. upoważniająca Niemcy do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 47).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2004/817/WE z dnia 19 listopada 2004 r. upoważniająca Niemcy do wprowadzenia specjalnych środków stanowiących odstępstwo od art. 17 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 357 z 2.12.2004, s. 33).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2009/791/WE z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Republikę Federalną Niemiec do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 55).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2012/705/UE z dnia 13 listopada 2012 r. zmieniająca decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 319 z 16.11.2012, s. 8).

⁽⁸⁾ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2428 z dnia 10 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję 2009/791/WE i decyzję wykonawczą 2009/1013/UE upoważniające, odpowiednio, Niemcy i Austrię do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 i 168a dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 334 z 22.12.2015, s. 12).

- (5) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE Komisja przekazała wniosek złożony przez Niemcy pozostałym państwom członkowskim pismami z dnia 14 września 2018 r. Pismem z dnia 17 września 2018 r. Komisja powiadomiła Niemcy, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (6) Zdaniem Niemiec szczególny środek okazał się bardzo skuteczny, jeśli chodzi o uproszczenie poboru VAT oraz zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania. Środek zmniejsza obciążenia administracyjne przedsiębiorstw i administracji podatkowych, ponieważ nie ma potrzeby monitorowania późniejszego wykorzystania towarów i usług, do których zastosowano wyłączenie z odliczenia w chwili ich nabycia. Należy zatem upoważnić Niemcy do dalszego stosowania szczególnego środka w kolejnym ograniczonym okresie do dnia 31 grudnia 2021 r.
- (7) W przypadku gdy Niemcy uznają za konieczne przedłużenie tego okresu po 2021 r., powinny do dnia 31 marca 2021 r. przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie wraz ze sprawozdaniem dotyczącym stosowania szczególnego środka obejmującym przegląd stosowanego wskaźnika proporcji.
- (8) Środek stanowiący odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/791/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 2 decyzji 2009/791/WE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejsza decyzja wygasa w dniu 31 grudnia 2021 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka stanowiącego odstępstwo określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2021 r.

Do takiego wniosku dołącza się sprawozdanie dotyczące stosowania tego środka, obejmujące przegląd stosowanego wskaźnika proporcji dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 grudnia 2018 r.

W imieniu Rady
E. KÖSTINGER
Przewodnicząca